

15. gr.

Umsjónarmanni vatnsveitunnar er frjálst að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja um, til eftirlits. Ef útbúnaði er á einhvern hátt ábótavant, skal það tafarlaust lagfært á kostnað húseiganda.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða allt að kr. 100 000,00 sekt nema þyngri refsing liggji við að lögum. Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með sem opinbert mál.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Flateyrarhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi fallin reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps frá 1. ágúst 1956.

Félagsmálaráðuneytið, 5. mars 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

REGLUR

fyrir veðdeild Alþýðubankans hf. um útgáfu á 1. flokki bankavaxtabréfa samkvæmt reglugerð nr. 330 24. nóvember 1972 fyrir Alþýðubankann hf. sbr. reglugerð nr. 119 13. apríl 1973, um breyting á þeirri reglugerð.

1. gr.

Samkvæmt 28. gr. reglugerðar fyrir Alþýðubankann hf. nr. 330 frá 24. nóv. 1972 er veðdeild Alþýðubankans hf. heimilt að gefa út flokk bankavaxtabréfa og nefnist flokkur þessi fyrsti flokkur. Samanlögð fjárhæð bankavaxtabréfa í þessum flokki má ekki fara fram úr 25 milljónum króna.

2. gr.

Veðdeild Alþýðubankans hf. gefur út skuldabréf til handhafa, (bankavaxtabréf), en nafnskrá má þau í bókum bankans. Bankastjórn Alþýðubankans hf. undirskrifar bankavaxtabréfin. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr reglum þessum. Fjárhæð bréfanna skal vera kr. 100 000,00 og skal hvert bankavaxtabréf vera tölusett og bréfin samin eftir þeirri fyrirmynd, sem stjórn Alþýðubankans hf. ákveður. Ásamt bankavaxtabréfunum skal afhenda vaxtamiða.

3. gr.

Vextir af bankavaxtabréfunum greiðast einu sinni á ári, 2. janúar, ár hvert, gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga, skulu innleystir í veðdeild Alþýðubankans hf. Ársvextir af bankavaxtabréfunum skulu vera 11,5% og reiknast eftir á af höfuðstól eða eftirstöðvum hans. Verði almenn breyting á útlánsvöxtum frá því, sem er í núgildandi fyrirmælum Seðlabanka Íslands frá maí 1973, breytast vextir af bankavaxtabréfunum hlutfallslega til samræmis.

4. gr.

Gjalddagi bankavaxtabréfanna er einu sinni á ári, 2. janúar, ár hvert, og skulu þau greiðast niður á 20 árum með jöfnum afborgunum á ári.

5. gr.

Auk veðskuldabréfa þeirra, sem veðdeild Alþýðubankans hf. fær frá lántakendum, skal trygging fyrir bankavaxtabréfum veðdeildarinnar vera:

1. Varasjóður flokksins.
2. Ábyrgð Alþýðubankans hf.

Ef taka þarf til trygginganna samkvæmt 1.—2. töluliðar, skal það gert í þeirri röð, sem að ofan er greint.

6. gr.

Fé veðdeildarflokksins má lána í því skyni að styðja menningarlega og félagslega starfsemi verkafélagsfingrarinnar. Veita má veðdeildarlán gegn veði í jarðeignum, erfðafestulöndum, húseignum eða einstökum íbúðum með lóðarréttindum. Getur veðdeildin krafist frumrita eða staðfesta afrita af þeim samningum, sem liggja til grundvallar lóðarréttindum. Veðið skal vátryggt. Hvert einstakt veðdeildarlán má ekki vera herra en sem nemur 50% af brunabótamatsverði fasteignar þeirrar, sem trygging er tekin í. Ef veðdeildin tekur jarðir að veði eða brunabótamat liggur ekki fyrir um tiltekna fasteign, skal virða veðið sérstaklega og þá eftir þeim reglum, sem gilda um virðingargæðir í sama skyni fyrir veðdeild Landsbanka Íslands.

7. gr.

Eigi má lána nema gegn fyrsta veðrétti. Þó má veð veðdeildarinnar vera fyrir aftan veðrétt Atvinnuleysisstryggingasjóðs og lífeyrissjóða eða samhliða þessum veðréttum, enda fari veðbóndin á undan veðdeildinni og að hennar veði meðtöldu eigi fram úr 67% af brunabótamati. Minnsta lán, sem veðdeildarflokkurinn veitir, skal vera 100 000.00 krónur og skulu lánin jafnan standa á heilum tug þúsunda. Láns tíminn má vera allt að tíu árum.

8. gr.

Lán þau, sem veðdeildarflokkurinn veitir, má hann greiða í bankavaxtabréfum sínum eftir nafnverði þeirra, enda sanni lántakandi, að fyrir liggi loforð banka, sparisjóðs eða lífeyrissjóðs um kaup á bankavaxtabréfunum.

9. gr.

Hver lántakandi skal greiða 1% af lánsfjárhæðinni í lántökugjald, sem rennur í varasjóð flokksins, um leið og hann tekur lánið. Verði eigendaskipti að fasteign, sem veðsett er veðdeildinni, skal kaupandi, þegar um leið og kaupin gerast, tilkynna veðdeildinni eigendaskiptin og skal hann sanna eignarrétt sinn með veðbókarvottorði eða þinglýstu afsali.

10. gr.

Lánum þeim, sem veðdeildin veitir, má hún ekki segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, sem hann hefur undirgengist. Stjórn veðdeildarinnar er hins vegar heimilt að telja eftirstöðvar láns komnar í gjalddaga undir eins, án uppsagnar, ef eigi er fullnægt einhverju atriði lánsskilmálanna, svo sem:

1. Ef afborganir og vextir eru ekki greiddir á réttum gjalddögum.
2. Ef veðið gengur svo úr sér, að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal.
3. Ef skuldunautur heldur ekki vátryggðum eignum, sem að veði eru eða talin eru með í matinu.
4. Ef gengið er að veðinu af öðrum skuldheimtumönnum og ef veðið fer á nauðungaruppböð.

11. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu frá og með 1.—14. okt. ár hvert, greiða vexti, afborganir og tillög til reksturskostnaðar við flokkinn og til varasjóðs. Árlegt tillag til að greiða reksturskostnað flokksins og til varasjóðs er 0.5% á ári af eftirstöðvum lánsins eins og þær voru fyrir hvern gjalddaga. Lántakendur mega, hvenær sem þeir óska án undangenginnar uppsagnar, greiða auka afborganir af lánum sínum eða endurgreiða lánin að fullu. Ársvextir, sem lántakendur veðdeildarinnar greiða, skulu vera 12.5%. Verði almenn breyting á útlánsvöxtum frá því, sem er í núgildandi fyrirmælum Seðlabanka Íslands frá maí 1973, breytast vextir af bankavaxtabréfunum hlutfallslega til samræmis.

12. gr.

Sérhver lántakandi, sem eigi hefur greitt árleg gjöld sín á réttum gjalddaga, skal greiða dráttarvexti af afborgunum og vöxtum, sem reiknast 1.5% á mánuði eða brot úr mánuði af gjaldfallinni greiðslu. Þó skulu dráttarvextirnir aldrei vera hærri en Seðlabanki Íslands ákveður þá hæsta fyrir sambærilegar skuldir.

13. gr.

Afborgunum þeim og vöxtum, sem greitt er í peningum á hverjum gjalddaga til veðdeildarinnar, skal verið til að standa undir þeim skuldbindingum, sem veðdeildin hefur tekist á hendur samkvæmt bankavaxtabréfum þeim, sem gefin hafa verið út í þessum flokki.

14. gr.

Höfuðstóll og vaxtafé af bankavaxtabréfunum, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í varasjóð flokksins, sé þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga. Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarflokksins.

15. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá stjórn veðdeildarinnar innkallað handhafa bréfsins með 12 mánaða fyrirvara, með auglýsingu í Lögbirtingablaðinu. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórinn útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu fjárhæð og það, sem glataðist án þess, að nokkur annar, er bankavaxtabréfinu kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfur á hendur veðdeildinni. Um ógildingu annarra bankavaxtabréfa fer eftir almennum lögum.

16. gr.

Afborganir og vextir af bankavaxtabréfum, sem gjaldfallin eru, greiðast í skrifstofn Alþýðubankans hf. í Reykjavík.

17. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga, hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppböð án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms samkvæmt ákvæðum 39. gr. laga 95/1947 um lögræði og lögum um nauðungaruppböð nr. 57 frá 1949, eða láta leggja það veðdeildinni út til eignar, ef þörf er á og skilyrði fyrir útlagningu eru fyrir hendi.

18. gr.

Þá er lokið er skuldbindingum veðdeildarflokksins, rennur varasjóður hans til næsta flokks, og svo áfram, ef leyfðir verða fleiri flokkar. Þegar lokið er skuldbindingum síðasta flokksins, rennur varasjóður til Alþýðubankans hf.

19. gr.

Veðdeildinni er stjórnað af bankastjórn Alþýðubankans hf. og reikningar hennar endurskoðaðir af endurskoðendum bankans.

20. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með heimild í 2. mgr. 28. gr. reglugerðar nr. 330 24. nóvember 1972 fyrir Alþýðubankann hf., sbr. reglugerð nr. 119 13. apríl 1973, um breyting á þeirri reglugerð, öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 7. mars 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Dórhallur Ásgeirsson.

21. mars 1974.

Nr. 110.

G J A L D S K R Á

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1 Kr. 18.15 hver kWst. til lýsingar.

A—2 Kr. 5.31 hver kWst. til lýsingar auk fastagjalds, er nemi kr. 2 691.00 á ári fyrir 25 m² gólfplöt, eða minna af gólfleti af rúmi því, er lýsa skal, og kr. 79.00 fyrir hvern ferm. umfram 25 m².

Þennan gjaldskrárlið má nota í verslunum fyrir kælskápa og 1-fasa mótoru upp að 3 kW og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kW, sem svarar til gjalda fyrir 38 fermetra gólfplatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

B—1 Um tvo kWst.-mæla, annan til ljósa, hinn til suðu og hitunar. Kr. 18.15 hver kWst. til ljósa og kr. 4.16 hver kWst. til suðu og hitunar.

B—2 Kr. 3.46 hver kWst. til heimilisnotkunar. Auk þess greiðist fastagjald kr. 27.00 á ári af hverjum fermetra gólfplatar íbúðar. Við útreikning á gólfleti skal telja öll herbergi og eldhús, enn fremur ganga, baðherbergi, geymslur og bílskúra.

B—3 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar. Kr. 3.43 hver kWst. og fastagjald ákveðið af stjórn Rafveitu Akureyrar.

C. Vélanotkun.

C—1 Kr. 8.77 hver kWst. til iðnaðar.

C—2 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartíminn er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 2 895.00 hvert kW upp að 50 kW og kr. 1.49 hver kWst. fyrir fyrstu 200 000 kWst. ársnotkun.

C—3 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 2 568.00 hvert kW, sem er fram yfir 50 kW og kr. 1.39 hver kWst. sem er umfram 200 000 kWst.

C—4 Kr. 5.15 hver kWst., ef um meira en 30 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári.